

РЕШЕНИЕ

№ 5718

гр. София, 22.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3067** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република Б..

Образувано е по жалба на И. Х., гражданин на П., срещу отказ за издаване на виза от 9.1.2020 г., издаден от втори секретар, завеждащ Консулската служба към Посолството на Република Б. в [населено място], П..

Жалбоподателят твърди, че отказът е бланкетен, като е направено словесно повторение на чл. 10, ал.1, т.17 ЗЧРБ /посочено е, че целта и условията не се доказват убедително/, без да са посочени конкретни факти, които са довели до този до този извод. Не е съгласен с извода, че качеството на член на семейство на гражданин на ЕС не се доказва. Това се установява от събраните доказателства – жалбоподателката е внучка на И. М. С., гражданин на Великобритания, който живее и работи в Република Б.; ежесечно изпраща издръжка. Счита, че може да установи целта на пътуването и престоя. Представени са всички необходими за това документи. Счита, че издаденият отказ е в противоречие с чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, както и чл. 7 от Х. на основните права – нарушено е правото на личен и семеен живот. Безспорно е, че жалбоподателят не представлява заплаха за националната сигурност и обществения ред.

Ответникът – консулското длъжностно лице при посолството на Република Б. в [населено място], П., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че по делото са представени доказателства относно законосъобразността на заповедта.

Отказът за издаване на виза е в достатъчна степен мотивиран. Претендира разноски. Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателката е подала заявление за виза, на 1.12.2019 г. Като цел на пътуване е посочила посещение на семейството – своя дядо. Представена е декларация от И. М. С., с която заявява, че жалбоподателката ще живее на негова издръжка и в неговото жилище в кв. В., ул. проф. И. Ш.. Представен е договор за наем на жилището. Установява се, че посоченият адрес на дядото на жалбоподателката е вписан в личната карта, издадена в Република Б., удостоверяваща предоставено му право на продължително пребиваване. В нея е вписано, че той е гражданин на Великобритания. Жалбоподателката е пакистанска гражданка с баща К. К. и майка Л. И., видно от нейните лични документи.

Представени са медицинска застраховка, както и двупосочен самолетен билет.

С обжалвания отказ ответникът е посочил, че жалбоподателят не е доказал качеството на член на семейството на гражданин на ЕС; представените документи и устни данни не доказват убедително целта и условията на пътуването. Не са представени надеждни доказателства за наличие на стабилни, редовни и достатъчни средства за издръжка.

Предвид така изложеното съдът намира, че оспорването е неоснователно.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-254/3.10.2011 г. на министъра на външните работи и заповед № 17/6.8.2019 г. – т. 2 на временно управляващия Посолството на РБ в И.. Актът е издаден в предвидената в закона писмена форма.

При постановяването му ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства, жалбоподателят, на разбираем за него език, е имал възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока. Отказът е в достатъчна степен мотивиран, като са посочени установените, респ. – неустановените факти, както и приложимите правни норми. По-голяма част от изводите на органа се базират на констатирането на липсата на установени релевантни факти, поради и което не биха могли да се изложат доказателства в тази насока.

По същество.

Съдът намира, че от доказателствата по делото не се установява твърдяната родствена връзка между непълнолетната жалбоподателка / [дата на раждане] / и гражданинът на Великобритания, постоянно пребиваващ в Р. Б. С. И. М.. Видно от представените лични документи се удостоверява единствено родствена връзка на жалбоподателката и нейните майка и баща. В представеното удостоверение за регистрация на раждане е посочен дядо на жалбоподателката, но с друго име – К. А.. При съдебното обжалване, при указване на доказателствената тежест, не се представиха нови доказателства за установяване на този факт.

На следващо място, дори и да се приеме, че е налице твърдяната родствена връзка, не може да се направи категоричен извод относно целта и условията на пътуването. Представена е единствено покана-декларация от И. М. С. до жалбоподателката, която е следвало да се придружава от нейната майка, като в нея не е посочена целта на посещението.

На следващо място, декларирано е, че лицето-гражданин на Великобритания ще осигурява жилище и издръжка, без обаче да се установява каква издръжка и дали в действителност той има необходимите средства да я предостави на жалбоподателката

и нейната майка и ако има, те дали биха били достатъчни. Още повече, че в случая се касае за непълнолетно лице. Не са представени нови доказателства в тази насока.

Ето защо и въз основа на тези констатации съдът намира, че правилно е достигнат до извода, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ за постановяване на процесния отказ.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

По разноските. Предвид неоснователността на жалбата, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Х., [дата на раждане] гражданин на П., срещу отказ за издаване на виза от 9.1.2020 г., издаден от втори секретар, завеждащ Консулската служба към Посолството на Република Б. в [населено място], П.

ОСЪЖДА И. Х. да заплати на министерството на външните работи сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: